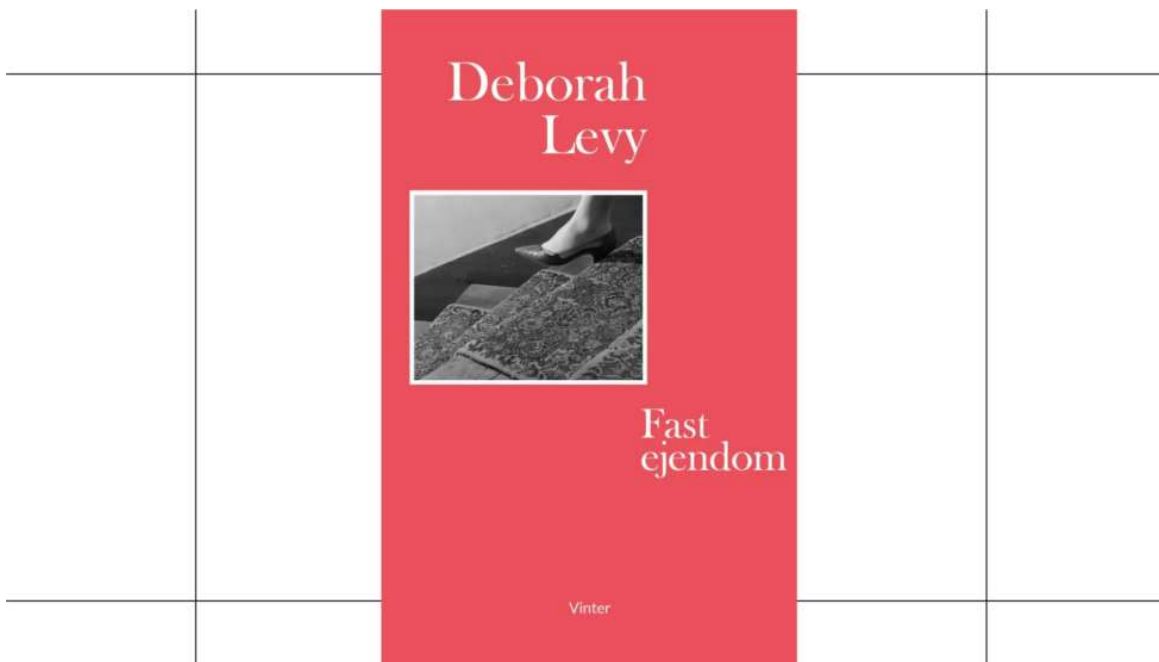

En kvindes begær for at leve

af Line Caroline Møller Christensen | aug 11, 2023 | Anmeldelser, Prosa | 0 Kommentarer

Kvindens udgangspunkt for at folde sig ud i verden står centralt i Deborah Levys nyeste udgivelse *Fast ejendom*, kronen på hendes triologiske mesterværk. Værket springer ud af begæret for at eje sin egen faste ejendom, som på mange måde spejler begæret efter et liv som en fri kvinde.

"Vinteren 2018, i januar, købte jeg en lille bananpalme i en blomsterbod ved stationen på Shoreditch High Street. Den forførte mig med sine store skælvende grønne blade, og med sin nye blade, som sammenfoldede ventede på at strække sig ud mod verden."

Sådan starter *Fast ejendom*, der er det nyeste kronblad fra Deborah Levys hånd. En bog, der på mange måder handler om kvindens ret til at strække sig ud mod verden – i kunstnerisk, kulturel og politisk forstand. Præcis som i de gamle græske tragedier, så er Levys første linjer anslaget til værkets centrale tema; når tilværelsen gror nye blade, der stadig sammenfoldede venter på at folde sig ud.

Fast ejendom (2021) er tredje og sidste bind i Levys trilogi. Værket er oversat til dansk af Juliane Wammen og i 2023 udgivet på forlaget Vinter. *Fast ejendom* tager ligesom de to foregående bøger udgangspunkt i Levys eget liv. Her i tredje bind nærmer hun sig tres, døtrene er netop flyttet hjemmefra, og skilsmissemisser ligger bag hende. Levy rejser ligesom i de foregående værker ud i verden, til New York, London, Mumbai, Berlin og Grækenland. Hun får et stipendiat i Paris. Vi følger hendes observationer, samtaler, overvejelser og tvivl. Ikke mindst følger vi hendes søgen efter fodfæste i en ny tilværelse. For hvordan kan man være en fri kvinde

tæt på tres i en patriarkalsk, ungdomsfikseret kultur? Et omdrejningspunkt for tilværelsen og for værket bliver Levys begær efter at eje sin egen faste ejendom. Sit eget prægtige hus med et overdådigt granatæbletræ i haven.

Hvem er hun i en verden, der har visket hende ud?

Der er noget Proustiansk over Levys måde at fortælle på. Med et stærkt og detaljeret fokus på hverdagen formår hun at komme ubesværet rundt om de helt tunge filosofiske overvejelser og kritiske politiske spørgsmål. Der er en lethed i refleksionen og samfundskritikken, der flettes ind blandt de mest enkle hverdagsgøremål. Det er svært som læser ikke at blive imponeret af Levys sproglige fortræffelighed.

Selvom trilogien er en fortælling om at finde sig til rette senere i livet, så virker den til at være lige så relevant og vedkommende, uanset hvor man er. Værket handler i høj grad om, hvad det vil sige at være kvinde og særligt at være en skabende kvinde. Det handler om at være en aldrende kvinde i en patriarkalsk kultur, hvor skuespillerinder over halvtreds får rollen som bedstemor, og mænd kun får mere sexappeal med alderen. Det handler om, hvad det vil sige at være en kvindelig forfatter i en kultur, hvor kvinder helst smile, vinke og se godt ud.

"Hvem er hun? Det var det spørgsmål, jeg var begyndt at stille i alle mine bøger. Ikke hvem er jeg, selvom det har noget med det at gøre. Hvordan klarer hun sig i en verden, som har visket hende ud? [...] Sommetider bliver udtrykket hun tager sig selv alvorligt betragtet som noget negativt, som om det at tage sig selv alvorligt antyder, at hun har ambitioner ud over sin formåen, som om hun burde slappe lidt af og le hjerteligt ad sine egne forhåbninger."

Drømmen om et hus og en fri fremtid

Gennem bogen vender Levy kontinuerligt tilbage til drømmen om at eje sin egen ejendom. Hun dagdrømmer sig væk i husets smukke interiør og tilværelsen i havens prægtige, rolige omgivelser. Det er et aspekt af en drøm om at være økonomisk uafhængig og derigennem kunne skabe det liv, man ønsker. Det er på alle måder et vigtigt og relevant emne i tiden. Men i *Fast ejendom* bliver huset i højere grad en manifestering af en drøm om en friere fremtid til at være den, man er. En fremtid, hvor man, selvom man nærmer sig de tres, er frigjort fra kulturelt manifesterede forestillinger om, hvordan en ældre kvinde opfører sig. Her lader det til at handle mindre om at eje fast ejendom, og mere om at være fri til at have drømme og begær. Det handler om at eje sin egen ret til at læne sig ind i begæret for at leve.

Info

Deborahs Levy: Fast Ejendom

Oversat af Juliane Wammen

Forlaget Vinter

252 sider

2023

Læs mere på forlagets hjemmeside her

Facebook

Twitter

Mail

Kategorier

Anmeldelser (17)

Artikler (38)

artikler (1)

Biografi (6)

Faglitteratur (9)

Fotobog (2)

Grafisk novelle (7)

Ikke kategoriseret (1)

Interview (11)

Litterær begivenhed (1)

Lyrisk (117)

Mixed media (40)

Modsporsliv (1)

Novellesamling (7)

Prosa (214)

Tidsskrift (1)

Seneste indlæg

En kvindes begær for at leve

Har historien en retningsbestemthed?

Sorgens mandlige ansigt